

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO, DELO IN ŠPORT

DIREKTORAT ZA NOTRANJI TRG

Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

T: 01 400 35 64

E: gp.mgds@gov.si

www.mgds.gov.si

SLOVENSKI INŠTITUT ZA REVIZIJO

Dunajska cesta 106106

1000 Ljubljana

info@si-revizija.si

Številka: 007-6/2026-2180-55

Datum: 16. 09. 2026

Zadeva: Poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki – odgovor MGDŠ

Spoštovani,

v zvezi z vašim zaprosilom z dne 24. 7. 2026 za pravno mnenje glede razlage določb Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17, 22/19 – ZPosS, 158/20 – ZIntPK-C, 18/21, 18/23 – ZDU-10, 75/23, 102/24, 77/25, 10/26 – ZdZEETD in 1270/26; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1) o poročanju o davčnih informacijah v zvezi z dohodki, vam v nadaljevanju posredujemo stališče Sektorja za gospodarsko pravo.

Uvodoma je treba pojasniti, da lahko MGDŠ kot upravni organ podaja pojasnila v zvezi z zakonsko ureditvijo v njegovi pristojnosti ter oblikuje neobvezujoča pravna mnenja oziroma strokovna stališča, vendar lahko posamezni pristojni organ in sodišča v morebitnih uradnih postopkih zavzamejo tudi drugačno stališče do obravnavanega vprašanja.

1. Katera od odvisnih družb v EU je v skladu z ZGD-1 dolžna presoјati zavezanost končne obvladujoče družbe iz tretje države za izdelavo in objavo poročila o davčnih informacijah?

Poročanje o davčnih informacijah v zvezi z dohodki je urejeno v 9. oddelku osmega poglavja I. dela ZGD-1 (od 70e. do 70l. člena) in tretjem poglavju VII. dela ZGD-1 (683c., 693č. in 683d. člen). Cilj poročanja o davčnih informacijah v zvezi z dohodki je zagotoviti, da tudi multinacionalne družbe, ki so zavezane pripraviti konsolidirano letno poročilo za najširši krog družb v skupini v skladu s 56. členom ZGD-1 in katere prihodki na ravni skupine na podlagi podatkov zadnjih dveh zaporednih poslovnih let na bilančni presečni dan bilance stanja obakrat presežejo prag 750.000.000 eurov javno poročajo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki ne glede na to, ali imajo sedež v državi članici ali ne, če v državi članici izvajajo pomemben del svojega poslovanja (stalno mesto poslovanja ali stalna poslovna dejavnost) le v Republiki Sloveniji. Javno poročajo tako, da poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki v enajstih mesecih po koncu poslovnega leta zaradi javne objave predložijo AJPEs, ki ga javno objavi pred iztekom 12 mesecev po koncu poslovnega leta in ga v 12 mesecih po koncu poslovnega leta v slovenskem jeziku objavijo tudi na svoji spletni strani, kjer je brezplačno dostopno najmanj pet let od dneva objave.

Če obvladujoča družba, ki je zavezana pripraviti konsolidirano letno poročilo za najširši krog družb v skupini v skladu s 56. členom ZGD-1 (na podlagi Direktive 2013/34/EU imenovano kot končno

obvladujoče podjetje) nima sedeža v državi članici (tuje podjetje iz tretje države), se določbe o poročanju o davčnih informacijah v zvezi z dohodki ne uporabljajo neposredno za to tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države. Določbe pa to tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države spodbujajo, naj objavi svoje konsolidirano poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki. Predvidena je namreč obveznost, da srednje velike in velike odvisne družbe ali podružnice v državi članici javno poročajo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki tako, da od pridobijo informacije od tujih končnih obvladujočih podjetij iz tretje države, če slednja ne objavijo poročilo o davčnih informacijah za skupino.

V skladu s šestim odstavkom 48b. člena Direktive 2013/34/EU so odvisne družbe in podružnice v državi članici izvzete iz obveznosti poročanja o davčnih informacijah v zvezi z dohodki, če tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države na svoji spletni strani za skupino objavi poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki po posameznih državah, ki je sestavljeno na način, ki je skladen z vsebinskimi zahtevami, ki veljajo za družbe v državi članici, in v kateri koli elektronski obliki poročanja, če je le strojno berljiva. Poleg tega mora poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki za tuja končna obvladujoča podjetja iz tretje države predložiti registru v državi članici ena od odvisnih družb ali podružnic v državi članici. Direktive 2013/34/EU ne navaja posebne elektronske oblike za to predložitev. Več o skupni predlogi in elektronskih oblikah poročanja določa Izvedbena uredba Komisije 2024/2952/EU.

Predstavljene zahteve Direktive 2013/34/EU, ki določajo subjekte za poročanje o davčnih informacijah, v nacionalni pravni red za odvisne družbe, v skupini, ki jo obvladuje končno tuje podjetje iz tretje države prenaša določba 70.j člena ZGD-1, in določba 683.c člen ZGD-1 za podružnice.

Določba 70.l člena ZGD-1 določa izjeme glede poročanja za zadevne odvisne družbe. Odvisni družbi v državi članici tako ni treba objaviti poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki, če je najpozneje v 12 mesecih po datumu bilance stanja za poslovno leto, za katero je bilo poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki pripravljeno, v vsaj enem od uradnih jezikov Evropske unije objavljeno na spletni strani tujega podjetja iz tretje države, ki je zavezano pripraviti konsolidirano letno poročilo za najširši krog družb v skupini, v elektronski obliki poročanja, ki je strojno berljiva. Odvisni družbi v državi članici tudi ni treba objaviti poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki, če je njegovo javno objavo zagotovila druga odvisna družba v državi članici v skupini. Podobno določba 683.d člena ZGD-1 za podružnice tujega podjetja iz tretje države določa izjeme glede poročanja o davčnih informacijah v zvezi z dohodki tujega podjetja iz tretje države.

Ob upoštevanju predstavljene nacionalne in evropske systemske ureditve mednarodnih elementov udeležbe multinacionalne skupine po mnenju MGDŠ izhaja, da odgovor ni omejen zgolj na okoliščino neposrednega odvisnega razmerja.

Če tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države ne objavi poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki za skupino po posameznih državah, ga mora vsaka srednje velika in velika odvisna družba in podružnica v državi članici na svoji spletni strani ali na spletni strani končnega obvladujočega podjetja iz tretje države in ga zaradi javne objave predložiti tudi registru, z informacijami, ki jih ima na voljo in izjavo, da poročilo ne vsebuje vseh zahtevanih informacij, če ji jih tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države ni predložilo. Na podlagi navedenega ima tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države možnost, da na svoji spletni strani objavi svoje poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki za skupino ali pa, da ga ne objavi in s tem obveže svoje odvisne družbe v državi članici, da od tujega končnega obvladujočega podjetja iz tretje države zahtevajo informacije ter javno objavijo izjavo, kot je bilo pojasnjeno zgoraj.

V skladu z 9. in 10. točko 2. člena Direktive 2013/34/EU »obvladujoče podjetje« pomeni podjetje, ki nadzira eno ali več odvisnih podjetij, »odvisno podjetje« pa podjetje, ki ga nadzira obvladujoče

podjetje, vključno s katerim koli odvisnim podjetjem končnega obvladujočega podjetja. Kot je mogoče razumeti Direktive 2013/34/EU, iz definicije odvisnega podjetja ne izhaja, da bi bila omejena zgolj na neposredno odvisne družbe.

Navedeno je skladno tudi s četrtem odstavkom 48b. člena Direktive 2021/2101/EU, ki določa obveznost za srednja in velika odvisna podjetja, za katera velja pravo države članice in ki jih nadzira končno obvladujoče podjetje, za katero ne velja pravo države članice, če konsolidirani prihodek končnega obvladujočega podjetja presega prag 750 milijonov EUR v vsakem od zadnjih dveh zaporednih poslovnih let. Določba ne vsebuje (dodatnega) pogoja, da bi morale biti odvisno podjetje neposredno podrejeno končnemu obvladujočemu podjetju.

Zato menimo, da mora vsaka srednja ali velika odvisna družba, za katero velja pravo države članice in ki je pod nadzorom končnega obvladujočega podjetja iz tretje države, presoditi, ali so v njenem primeru izpolnjeni pogoji za nastanek obveznosti po 70.e in 70.j členu ZGD-1.

Iz navedenega sledi, da odgovor ni omejen zgolj na špansko odvisno družbo (4), ki je neposredno povezana s končno obvladujočo družbo, temveč se lahko obveznost nanaša tudi na slovensko odvisno družbo (2), hrvaško odvisno družbo (3) oziroma druge odvisne družbe v drugi državi članici, če izpolnjujejo merila za srednjo ali veliko družbo in so izpolnjeni tudi drugi pogoji iz ZGD-1. V kolikor se možnosti a), b) in c), navedene v vašem vprašanju, razumejo tako, da zajemajo vse odvisne družbe v državah članicah, ne glede na njihovo velikost, nobena od njih ni povsem pravilna. Pravilna je namreč razlaga, da obveznost lahko nastane le za tiste odvisne družbe v državah članicah, ki poleg drugih zakonskih pogojev izpolnjujejo tudi merila za srednjo ali veliko družbo. Če je bila možnost c) mišljena v tem pomenu, menimo, da je pravilna.

Takšna razlaga je tudi skladna z namenom Direktive 2021/2101/EU. Z njo je bila spremenjena Direktiva 2013/34/EU, tako da so bili vanjo dodani novi členi 48a do 48e, ki urejajo:

- zavezanca za poročanje,
- vsebino poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki,
- objavo poročila,
- obveznosti odvisnih družb in podružnic, kadar je končna obvladujoča družba iz tretje države.

Takšno razlago potrjuje tudi uvodna izjava št. 10 Direktive 2021/2101/EU, iz katere izhaja, da naj bo javnosti omogočen nadzor nad dejavnostmi skupine, kadar ima ta določene vrste subjektov v državah članicah, pri čemer so v primeru skupin, ki v državah članicah delujejo prek odvisnih družb ali podružnic, te družbe oziroma podružnice predvidene kot subjekti, ki objavijo poročilo tujega končnega obvladujočega podjetja oziroma v primeru, ko informacije niso na voljo, pripravijo poročilo na podlagi informacij, s katerimi razpolagajo. Takšna razlaga je skladna tudi z namenom Direktive 2021/2101/EU, saj zagotavlja učinkovito izvajanje obveznosti poročanja tudi v primerih večnivojskih skupin podjetij. Razlaga, po kateri bi bila zavezana zgolj neposredno odvisna družba, bi lahko v določenih primerih povzročila, da namen določb o javnem poročanju ne bi bil dosežen.

Če tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države ne objavi poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki za skupino po posameznih državah mora glede na navedeno vsaka srednje velika in velika odvisna družba ter podružnica v državah članicah, ki izpolnjuje pogoje iz 70.e in 70.j člena ZGD-1, presoditi, ali so izpolnjeni pogoji za nastanek njene obveznosti priprave oziroma objave poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki glede tujega končnega obvladujočega podjetja iz tretje države.

2. Kaj predstavlja prisilo obvladujoče družbe (tudi končne) iz tretje države, da odvisnim družbam v EU posredujejo ustrezne informacije o lastništvu skupine, ki so potrebne za ugotavljanje zavezanosti k pripravi in objavi poročila o davčnih informacijah?

Glede vprašanja, kateri pravni mehanizem zagotavlja, da bo končno obvladujoče podjetje iz tretje države odvisni družbi v državi članici posredovala informacije, potrebne za pripravo poročila oziroma za ugotovitev, ali nastane obveznost njegove priprave in objave, ugotavljamo, da niti ZGD-1 niti Direktiva 2013/34/EU ne vzpostavljata neposrednega prisilnega mehanizma, s katerim bi bilo mogoče končno obvladujočo družbo iz tretje države prisiliti k posredovanju teh podatkov. A vendarle zakonodaja položaja, ko končno obvladujoče podjetje iz tretje države informacij ne posreduje, ne pušča pravno nereguliranega.

Drugi odstavek 70.j člena ZGD-1 določa, da mora odvisna družba, če od svoje obvladujoče družbe ne pridobi poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki, od nje zahtevati, da ji zagotovi vse informacije, potrebne za pripravo poročila. Če obvladujoča družba zahtevanih informacij ne predloži, mora odvisna družba pripraviti in predložiti poročilo, ki vsebuje informacije, ki jih ima na voljo, jih je prejela ali pridobila od obvladujoče družbe, ter izjavo, da poročilo ne vsebuje vseh zahtevanih informacij, ker ji jih obvladujoča družba ni predložila. Gre za implementacijo drugega pododstavka četrtega odstavka 48b. člena Direktive 2013/34/EU, ki določa, da mora odvisno podjetje, kadar poročilo oziroma potrebne informacije niso na voljo, od končnega obvladujočega tujega podjetja iz tretje države zahtevati vse informacije, potrebne za izpolnitev njegovih obveznosti. Če končno obvladujoče tuje podjetje iz tretje države vseh zahtevanih informacij ne zagotovi, mora odvisno podjetje pripraviti poročilo na podlagi vseh informacij, ki jih ima oziroma jih je pridobilo, ter v poročilu navesti, da končno obvladujoče tuje podjetje iz tretje države ni zagotovilo vseh informacij.

Na podlagi navedenega je mogoče ugotoviti, da zakonodajni okvir ne predvideva neposredne prisile končnega obvladujočega podjetja iz tretje države k posredovanju informacij, temveč predstavlja takšen mehanizem, ki spodbuja izpolnitev obveznosti poročanja za tuje končno obvladujoče podjetje iz tretje države. To ima možnost, da na svoji spletni strani objavi svoje poročilo o davčnih informacijah v zvezi z dohodki za skupino ali pa, da ga ne objavi in s tem obveže svoje odvisne družbe v državi članici, da od tujega končnega obvladujočega podjetja iz tretje države zahtevajo informacije ter javno objavijo izjavo, kot je bilo pojasnjeno zgoraj. V slednjem primeru mora odvisna družba v državi članici aktivno zahtevati potrebne podatke in v primeru, da teh ne prejme pripraviti poročilo na podlagi razpoložljivih informacij ter to okoliščino ustrezno razkriti.

Ob tem je treba poudariti, da ravnanje odvisne družbe po 70.j členu ZGD-1 ni fakultativno. Če so izpolnjeni pogoji za poročanje, mora odvisna družba zahtevati potrebne informacije in mora v primeru, da jih ne prejme, pripraviti poročilo na podlagi razpoložljivih podatkov ter podati ustrezno izjavo. Kršitev teh obveznosti lahko pomeni kršitev določb ZGD-1 in je lahko predmet sankcioniranja v skladu s prekrškovnimi določbami.

Glede na navedeno menimo, da niti Direktiva 2013/34/EU niti ZGD-1 ne določata neposredno izvršljive obveznosti končnega obvladujočega podjetja iz tretje države, da odvisni družbi v državi članici posreduje informacije, potrebne za pripravo oziroma objavo poročila o davčnih informacijah. Prav tako ne določata postopka, s katerim bi bilo mogoče takšno družbo prisiliti k posredovanju teh informacij, niti sankcije, ki bi jo bilo mogoče neposredno uporabiti zoper njo. ZGD-1 ureja obveznosti subjektov, ki so pod njegovo jurisdikcijo, pri čemer 70.e člen določa krog zavezancev za pripravo in objavo poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki, 70.j člen pa ureja položaj, ko mora poročilo pripraviti odvisna družba v državi članici, ker končna obvladujoča družba iz tretje države poročila ali potrebnih informacij ni zagotovila. V takem primeru mora odvisna družba zahtevati potrebne informacije, če jih ne prejme, pa pripraviti poročilo na podlagi

razpoložljivih informacij in navesti, da vsi zahtevani podatki niso bili zagotovljeni. Navedeno izhaja iz drugega pododstavka četrtega odstavka 48b. člena Direktive 2013/34/EU.

3. Kako razumeti oziroma kje najti definicijo pojmov »stalno mesto poslovanja« ali »stalna poslovna dejavnost« (70e(4). člen ZGD-1; 48b(2) AD)? Iz zakonodaje je razumeti, da to niso podružnice. Ne ZGD-1 ne Računovodska direktiva pojmov ne opredeljujeta? Je pa pravilnost razumevanja pojmov pomembna za določanje zavezanosti priprave in objave poročila o davčnih informacijah?

Glede pojmov »stalno mesto poslovanja« in »stalna poslovna dejavnost«, uporabljenih v četrtem odstavku 70.e člena ZGD-1, sprva pojasnjujemo, da niti ZGD-1 niti računovodska direktiva navedenih pojmov podrobno ne opredeljujeta oziroma definirata. Četrty odstavek 70.e člena ZGD-1 določa, da poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki ni treba pripraviti, kadar ima družba, vključno s pripadajočo podružnico, sedež, stalno mesto poslovanja ali stalno poslovno dejavnost le v Republiki Sloveniji in v nobeni drugi davčni jurisdikciji. Enako določa tudi drugi odstavek 48b. člena Direktive 2013/34/EU, ki iz obveznosti priprave poročila izvzema samostojna podjetja oziroma končna obvladujoča podjetja ter njihova povezana podjetja, kadar so ta, vključno z njihovimi podružnicami, ustanovljena oziroma imajo sedež, stalna mesta poslovanja ali stalne poslovne dejavnosti na območju ene same države članice in v nobeni drugi davčni jurisdikciji.

Pomena teh pojmov zato ni mogoče ugotoviti zgolj na podlagi statusnopравnih institutov prava družb, temveč ju je treba razlagati tudi ob upoštevanju namena določb o poročanju o davčnih informacijah v zvezi z dohodki in davčnega kriterija, na katerega se navezujeta. To potrjuje tudi člen peti odstavka 48c. člena Direktive 2013/34/EU, ki določa, da se informacije v poročilu pripišejo posamezni davčni jurisdikciji na podlagi sedeža oziroma ustanovitve, obstoja stalnega mesta poslovanja ali stalne poslovne dejavnosti, zaradi katere je lahko dejavnost skupine oziroma samostojnega podjetja predmet davka od dohodkov v tej davčni jurisdikciji.

Po finančni krizi v letih 2007 in 2008 se je okrepil pomen preglednosti plačevanja davčnih obveznosti, saj sta navedena kriza in posledično reševanje velikih mednarodnih gospodarskih subjektov privedla do večjih potreb po javnofinančnih sredstvih, hkrati pa sta razkrila uporabo strategij davčnega načrtovanja, pri čemer so veliki mednarodni gospodarski subjekti s poslovnimi operacijami prenašali dobičke iz jurisdikcij z višjimi davki v jurisdikcije z nižjimi davki, s čimer se je izničila davčna osnova jurisdikcij z višjimi davki. Navedeno pomeni, da subjekti niso plačali davka tam, kjer je bila vrednost ustvarjena. Navedeno je spodbudilo politično ukrepanje predvsem glede oblikovanja sodobne davčne politike, katere cilj je učinkovito in pravično obdavčenje. To vključuje tudi zagotovitev, da se davek plača tam, kjer se ustvarijo dobički in vrednost. Ob upoštevanju tega je Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD) pristopila k akcijskemu načrtu za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička, in to s konkretnimi ukrepi (teh je 15). Ukrepe iz akcijskega načrta OECD je povzela tudi Komisija, ko je bil v letu 2016 sprejet sveženj proti izogibanju davkom.

Eden izmed 15 ukrepov iz akcijskega načrta je bil tudi ukrep 13¹, v skladu s katerim je treba za večjo preglednost na področju davkov davčnim upravam zagotoviti ustrezne informacije za ravnanje, saj je to ključni element, ki prispeva k reševanju problematike zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička. Navedeni element je bil zajet v standardu poročanja po državah. Ta se je najprej uveljavil v okviru Direktive Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja in nato za namene javnega poročanja še z Direktivo 2021/2101/EU.

¹ https://www.oecd.org/en/publications/transfer-pricing-documentation-and-country-by-country-reporting-action-13-2015-final-report_9789264241480-en.html.

Tuje podjetje, ki želi v Sloveniji izvajati poslovne aktivnosti preko podružnice ali druge pravne oblike, mora svojo aktivnost registrirati v Sloveniji. Podjetja z registriranim sedežem v drugi državi članici lahko v Sloveniji izvajajo svoje aktivnosti brez registracije. Tuje podjetje nerezident, ki bo opravljalo dejavnost v Sloveniji mora natančno in s skrbnostjo pravilno ugotovi potencialni obstoj poslovne enote v Sloveniji. Nepravilna ugotovitev obstoja poslovne enote ima lahko za posledico izogibanje davčni obveznosti v Sloveniji. Zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za obstoj poslovne enote nerezidenta v Sloveniji na podlagi določil Zakona o davku o dohodkov pravnih oseb² je dolžan predložiti davčni obračun na podlagi samoobdavčitve. V skladu z določbami Zakona o davku o dohodkov pravnih oseb je poslovna enota nerezidenta kraj poslovanja, v katerem ali preko katerega nerezident v celoti ali delno opravlja dejavnost oziroma posle v Sloveniji.

Pogoji za obstoj poslovne enote nerezidenta so v slovenski nacionalni zakonodaji urejeni podobno kot v mednarodnih pogodbah, ki jih sklepa Slovenija in se zgledujejo po Vzorčni konvenciji OECD o davkih na dohodek in premoženje (OECD Model Tax Convention on Income and on Capital)³, ki je bila nazadnje posodobljena leta 2025⁴. Po Komentarju Vzorčne konvencije pojem mesto poslovanja pomeni katerikoli prostor, sredstva ali instalacije, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti podjetja ne glede na to ali se uporablja izključno za ta namen.⁵

Pri razlagi teh pojmov je mogoče kot interpretativno izhodišče upoštevati davčnopравни koncept stalne poslovne enote (angl. permanent establishment), kot ga poznata mednarodno davčno pravo in nacionalna davčna zakonodaja. Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15, 68/16, 69/17, 79/18, 66/19, 172/21, 105/22 – ZZNŠPP, 12/24, 100/24 in 85/25; ZDDPO-2) v 6. členu določa pojem poslovne enote nerezidenta kot kraj poslovanja, to je kraj, v katerem ali preko katerega nerezident v celoti ali delno opravlja dejavnost oziroma posle v Sloveniji, pri čemer kot primere med drugim navaja pisarno, podružnico, tovarno, delavnico, rudnik, kamnolom in druga mesta pridobivanja naravnih virov ter pod določenimi pogoji gradbišče oziroma projekt gradnje, montaže ali postavitve.

Vendar iz Direktive 2013/34/EU ni mogoče izpeljati, da sta izraza »stalno mesto poslovanja« in »stalna poslovna dejavnost« popolnoma enaka pojmu stalne poslovne enote po ZDDPO-2. Direktiva 2013/34/EU teh pojmov ne definira, temveč ju uporablja kot merili za ugotavljanje, v katero davčno jurisdikcijo se pripišejo informacije za namene poročanja. Pri njihovi razlagi je zato mogoče upoštevati koncept stalne poslovne enote, kot izhaja iz ZDDPO-2, ustreznih določb mednarodnih konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja in določb Vzorčne konvencije OECD o davkih na dohodek in premoženje, vendar posamezne nacionalne definicije ni mogoče avtomatično uporabiti.

Iz navedenega izhaja, da pojmov »stalno mesto poslovanja« oziroma »stalna poslovna dejavnost« ni mogoče enačiti s podružnico. Tuja podružnica je statusnopravna oblika organiziranja poslovanja tujega podjetja in je urejena v pravu družb, medtem ko sta stalno mesto poslovanja in stalna poslovna dejavnost uporabljena kot dejanska oziroma davčnopravna kriterija za opredelitev stalne poslovne enote, ki je lahko okoliščina, na podlagi katere nastopi davčna obveznost. Pri vsakem konkretnem primeru je zato treba presoditi, ali je zaradi določene poslovne prisotnosti oziroma opravljanja dejavnosti mogoče šteti, da je ta dejavnost lahko predmet davka

² Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14, 23/15, 82/15, 68/16, 69/17, 79/18, 66/19, 172/21, 105/22 – ZZNŠPP, 12/24, 100/24 in 85/25

³ https://www.oecd.org/en/publications/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-2017-full-version_g2g972ee-en.html.

⁴ https://www.oecd.org/en/publications/2025/11/the-2025-update-to-the-oecd-model-tax-convention_c7031e1b.html

⁵ Več o tem v publikaciji FURS: Mednarodno obdavčenje, Stalna poslovna enota nerezidenta, Podrobnejši opis, 3. izdaja, MAREC 2026:

https://www.fu.gov.si/fileadmin/Internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Mednarodno_obdavcenje/Opis/Stalna_poslovna_enota_nerezidenta.docx.

od dohodkov v določeni jurisdikciji in se zato upošteva pri presoji obveznosti priprave in objave poročila o davčnih informacijah v zvezi z dohodki.

Pripravil:
Jaša Močnik
sekretar

mag. Karla Pinter
generalna direktorica

- Vročiti:
 - SLOVENSKI INŠTITUT ZA REVIZIJO, Dunajska cesta 106, 1000 Ljubljana, info@si-revizija.si - ePošta;
- Vložiti v spis.

V vednost:

- mitja.skitek@si-revizija.si – ePošta.